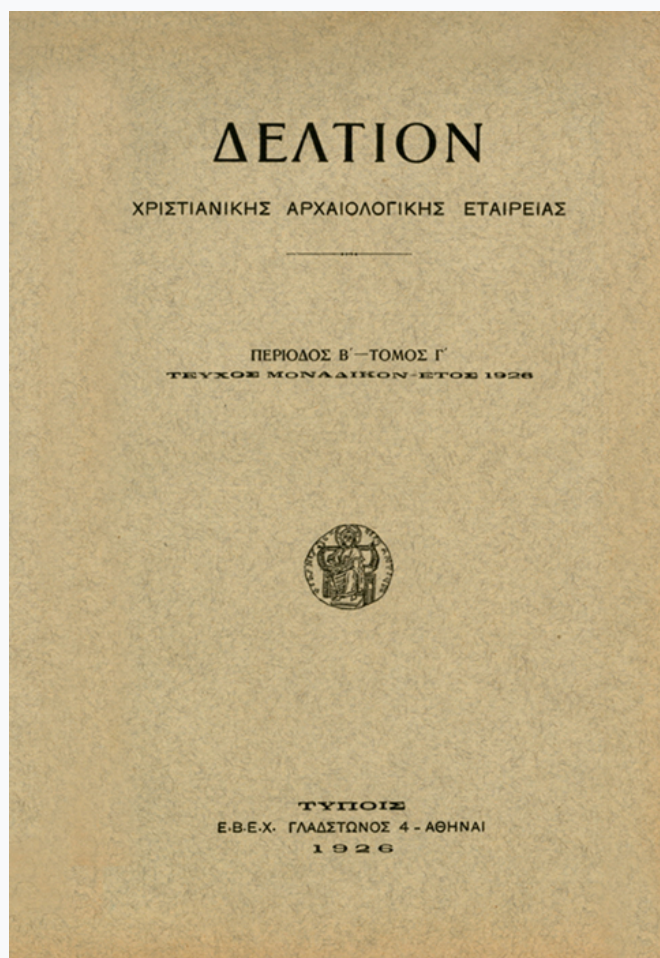

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 3, Αρ. 1-2 (1926)

Δελτίον ΧΑΕ 3 (1926), Τεύχη α'-β', Περίοδος Β'

Περί της μη τελέσεως γάμων τον Μάϊον

Μιχαήλ Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

doi: [10.12681/dchae.1321](https://doi.org/10.12681/dchae.1321)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ Μ. Π. (2013). Περί της μη τελέσεως γάμων τον Μάϊον. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 3(1-2), 77–78. <https://doi.org/10.12681/dchae.1321>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Περί της μη τελέσεως γάμων τον Μάϊον

Μιχαήλ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

Δελτίον ΧΑΕ 3 (1926), Τεύχη α'-β', Περίοδος Β' • Σελ. 77-78

ΑΘΗΝΑ 1926

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΗ ΤΕΛΕΣΕΩΣ ΓΑΜΩΝ ΤΟΝ ΜΑΪΟΝ

Ἔθιμον ἐπὶ Ρωμαίων ἰσχύον μεταδοθὲν καὶ εἰς τοὺς βυζαντινοὺς Χριστιανούς, παρέμεινε ἰσχύον καὶ σήμερον παρ' ἡμῖν ἐκ παραδόσεως. Εἶναι δὲ τοῦτο ἢ μὴ τέλεισι γάμων κατὰ τὸν μῆνα Μάιον, ἔθιμον τηρούμενον αὐστηρῶς ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ἂν καὶ οὐδεμία διάταξις νόμου τὸ ἀπαγορεύει.

Πολλοὶ καὶ διάφοροι ἐξηγήσεις ἐδόθησαν μέχρι τοῦδε ὑπὸ διαφόρων, στηριζόμεναι ὅμως εἰς ἀπλᾶς ὑποθέσεις.

Ἡ πιθανωτέρα ἐξηγήσις στηριζομένη εἰς τὰ πράγματα εἶναι ἡ ἐξ ἧς :

Παρὰ Ρωμαίοις ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου εἶχε μεγάλην σημασίαν, καθόσον ὠρισμέναι ἡμέραι ἐθεωροῦντο ἀποφράδες πρὸς τέλεισι γάμου, ὡς ἦσαν αἱ Καλένδαι, αἱ Nonae καὶ Ἰδαὶ καὶ ἐπόμεναι αὐτῶν, ὡς καὶ ἄλλαι τινὲς ἡμέραι. Ἰδίως ζυμωζατοχῆς πρὸς τέλεισι γάμου ἐθεωρεῖτο παρὰ τοῦ λαοῦ ὁ μῆν Μάιος κατὰ τὸν Ὀβίδιον (Fast. V. 490) «Mense maium nubere vulgusait»

Ὁ λόγος δὲ ἦτο ὁ ἐξ ἧς : Τὴν πρώτην Μαΐου ἐωριάζετο κατ' ἀρχαίαν συνήθειαν ἡ ἑορτὴ τῆς Bona dea μετὰ τῶν Παρθένων τῆς θεᾶς Ἑστίας (Βεστάλης), καὶ μόνον ὑπὸ γυναικῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν Ὑπάτων καὶ Πραιτόρων, διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ λαοῦ, ἣτις ἔληγε τὴν 15 Ἰουνίου μετὰ τὸν καθαρμὸν τοῦ ναοῦ. Τὴν ἐνάτην καὶ ἐνδεκάτην ἐωρτάζοντο τὰ Lemuria πρὸς τιμὴν τῶν Lemures ἢ τῶν φασμάτων τῆς νυκτός, ἅτινα ἐθεωροῦντο ὡς αἱ ψυχαὶ τῶν ἀποθανόντων φίλων (Manes paterni).

Κατὰ τὸν μῆνα ἐπομένως Μάιον δὲν ἐτελοῦντο παρὰ τοῖς Ρωμαίοις γάμοι. Τοῦτο ἀναφέρει καὶ ὁ Πλούταρχος («Ρωμαϊκὰ ἢ αἰτίαι Ρωμαϊκαὶ 86,25 καὶ 105») ἐξηγῶν τοὺς διαφόρους λόγους. «86 Διατὶ τοῦ Μαΐου μηνὸς οὐκ ἄγονται γυναῖκας, πότερον ὅτι μέσος ἐστὶ Ἀπριλίου καὶ τοῦ Ἰουνίου μηνός, ὦν τὸν μὲν Ἀφροδίτης, τὸν δ' Ἥρας γαμηλίων θεῶν ἱερὸν νομίζοντες, προλαμβάνουσιν ἢ μικρὸν ἢ περιμένουσιν, ἢ ὅτι τῷ μηνὶ τούτῳ τὸν μέγιστον ποιοῦνται τῶν καθαρμῶν.... ἢ ὅτι πολλοὶ Λατῖνοι ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ τοὺς κατοικομένους ἐναγίζουσι, ἢ καθάπερ ἔνιοι λέγουσιν, ὁ μὲν Μάιος ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρας, ὁ δὲ Ἰούνιος ἀπὸ τῆς νεωτέρας ἡλικίας ὠνόμασται, γάμῳ δὲ ἀρμοδιώτερον τὸν νέον κ.λ.»

«Καὶ Εὐριπίδης φησὶν «ἀλλ' ἢ τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἔξ, ἦτ' Ἀφροδίτῃ τοῖς γέροντιν ἄχθεται».

«Οὐ γαμοῦσιν οὖν ἐν τῷ Ματῷ, περιμένοντες τὸν Ἰούνιον, ὃς εὐθὺς ἔστι μετὰ τὸν Μάιον.»

Τὸ ἔθιμον τοῦτο ἐρριζωμένον ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ, φαίνεται ὅτι διετηρήθη καὶ μετὰ τὸν Χριστιανισμόν ἐν Ρώμῃ, ὡς καὶ πολλὰ ἄλλα ἔθιμα τῶν ἐθνικῶν, ἅτινα ἡ ἐκκλησία δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκριζώσῃ, ἐκεῖθεν δὲ μετεφέρθη πιθανῶς καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον, ὁπόθεν μετεδόθη καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Ἑλληνας, διετηρήθη δὲ μέχρις ἡμῶν καὶ τηρεῖται καὶ σήμερον.

Μάρτιος 1926

ΜΙΧΑΗΛ Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

Δικηγόρος
